

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT VISITA DIVERSOS POBLES DE LA COMARCA DE BAGES

Es rebut a tot arreu amb demostracions d'afecte i simpatia

Acompanyat del diputat de la Generalitat, senyor Farran i Duran, del secretari particular de la Presidència senyor Alavedra i del capità de mossos de l'Esquadra senyor Galtell, el President Macià sortí de Barcelona ahir matí, en automòbil, per anar a visitar, segons tenia dit, diversos pobles de la comarca de Bages i honorar amb la seva presència els actes preparats en alguns d'ells.

La sortida fou prop de les deu. El primer lloc on es deturà el cotxe va ésser Monistrol. La vila en pes esperava el President, al qual aclamà mentre l'alcalde, en saludar-lo, li lliurava un formosíssim ram de flors.

Seguí el senyor Macià el viatge i, en arribar al terme de Sant Fruitós de Bages, una gentada enorme, estacionada a la carretera, li tributà una ovació internabla. El President, des del cotxe, adreçà a aquells patriotes unes paraules de remerciament.

A Sallent, l'acollida fou veritablement emocionant. A l'entrada de la població hi havia un arc amb la inscripció: "Sallent a Francesc Macià". La multitud, en obrir l'auto presidencial, començà a aplaudir i donar visques al senyor Macià, i no acallà ja un sol moment fins arribar a les Escoles, vers on s'acaminà el President, rodejat del poble, les seves demostracions d'afecte i entusiasme.

L'alcalde de Sallent, que anava fent costat al President de Catalunya, digué en elogi del senyor Macià, en ésser la comitiva a les Escoles, uns breus mots, admirables de senzillesa i assahonats de sentir el senyor Macià es lamenta de no poder romandre a Sallent una llarga estona, com hauria estat el seu desig. "Ja sabia — afegí — que és aquest un poble que sempre

ha vibrat, un poble viu, un poble que mai no ha desmentit la seva fe catalanista." Acabà dient que ben aviat farà a Sallent una visita especial, per a testimoniar el seu agraïment als sallentins i, a l'ensenyament, per a conèixer millor llurs necessitats, les quals procurarà atendre.

Des de Sallent es traslladà el senyor Macià a Balsareny, on fou objecte, també, d'una triomfal acollida. Com en els pobles precedents, els balcons estaven endomassats, i les banderes catalanes i republicanes destacaven llurs colors entre la multitud. Els aplaudiments i visques no cessaven. Unes nenes oferiren rams de flors al senyor Macià.

A Navàs, acudí pot dir-se tothom a rebre el President. L'entusiasme, en veure'l, fou delirant. Una orquestra tocà l'"Himne de Riego". Aplaudiments, visques. L'alcalde donà la benvinguda al senyor Macià, i tot seguit tingué lloc l'acte d'inaugurar, en un dels principals carrers de la vila, una placa amb el nom de Francesc Layret, que d'ara endavant portarà. En aquest acte, el senyor Farreras i Duran, en un vigorós discurs, les virtuts cíviques de l'inolvidable mestre de la democràcia catalana.

Després, des del balcó de l'Ajuntament, el senyor Farreras i Duran torna a parlar per exposar, d'una manera eloqüent i clara, la tasca importantíssima que el Govern de la Generalitat porta a terme en els rams d'ensenyament i agricultura.

El senyor Farreras es referí en el transcurs del seu parlament, per censurar-les amb energia, a les campanyes amb les quals voldria socavar algú el pedestal que Catalunya ha aixecat al senyor Macià. "L'honradesa política del nostre President — digué l'orador — i la

seva vida exemplar, plena de sacrifici i abnegació, està, però, molt per damunt de tots els impotents que l'ataquen".

El senyor Macià, recollint les paraules del senyor Farreras i Duran, manifestà, en mig d'aplaudiments, que ell no s'apartarà mai del seu camí, malgrat tots els atacs, i que, com sempre, continuarà a predicar la pau i l'amor als homes. "No sento — seguí dient — cap mena d'odi ni de rancúnia envers els qui intenten barrar-me el pas. Ells fan tasca negativa i jo construeixo. Jo vull fer de Catalunya un poble que admiro per la seva grandesa espiritual; ells, fent chor als nostres tradicionals enemics, sembla que vulguin anorrear-la."

El President de la Generalitat acabà el seu discurs posant de relleu la tasca cultural de la Generalitat, de la que n'és ja una bella mostra la nova Normal de Mossos, i insistint, una vegada més, en les seves idees a favor del servei militar voluntari i contra la guerra i en la seva esperança en el futur esplendorós que l'Estatut obrirà a la nostra pàtria.

En acabar el senyor Macià el seu parlament, que fou repetidament interromput amb aclamacions d'aprovaçió, l'orquestra tocà *Els Segadors*.

Des de Navàs, i després de deturar-se uns moments a Sampedor, el President de la Generalitat i els seus acompanyants es dirigiren a Manresa.

En aqueixa capital, al Passeig, davant l'estatge de la Unió Catalana Republicana, esperava el senyor Macià una multitud imponent, que va prorrompre en una ovació en aparèixer la figura del President de la Generalitat.

Dins de la U. C. R. no es podia igual que al defora, donar un pas. El senyor Macià es vegé amb molt de treball per a entrar.

Responent a la salutació que li fou adreçada en nom de l'entitat, digué el President de la Generalitat que agraija de debò la rebuda que se li acabava de fer i els aplaudiments que li havien prodigat. "En nom de Catalunya — afegí — remercio, pel que valen les vostres paraules sinceres, perquè són, en realitat, una prova d'amor a Catalunya, que tot ho mereix. Hi ha uns partits que es diuen catalanistes — seguí dient —, però dubto que estimin la nostra Pàtria; si l'estimesin, no haurien fet el que han fet. No els he vist mai, a aquesta gent, ni a l'exili, ni a Prats de Molló. Tampoc els vaig veure quan l'Esquerra Republicana de Catalunya va proclamar la República a Barcelona. Jo voldria que aquests homes sabessin comprendre que, per sobre dels egoïsmes personals, i per sobre de totes les ambicions, hi ha Catalunya."

Manifestà seguidament el senyor Macià que el dia que l'Estatut sigui aprovat, es procurarà abans que res protegir els humils, els obrers, els que tenen més necessitat de protecció, i enlairar la cultura mitjana del poble, per tal d'aconseguir que en el menor temps possible Catalunya pugui ésser una terra civilitzada com aquelles nacions de l'Europa del Nord que són fars en els quals procurem emmirallar-nos.

Digué, també, que ell no voldria que hi haguessin les lluites que actualment sembla que s'inicien entre els catalans. "Però si volen lluitar, l'acceptaré, i seguiré endavant, passi el que passi. Macià no es quedarà enrera. Macià es jugarà el cap una i mil vegades més pels seus ideals i perquè Catalunya aconseguixi les seves llibertats."

Una formidable ovació coronà les darreres paraules del President de la Generalitat.

La cobra que executava sardanes a davant del Centre, executà, en sortir el President, els *Segadors*, que foren aplaudits per la multitud.

Sant Vicenç de Castelló fou el poble que seguí a Manresa en la ruta del President.

En arribar a la població, la gran gentada que anava seguint el President augmentà considerablement. Tots els balcons de Sant Vicenç de Castelló estaven endomassats.

Una vegada a la plaça on hi ha l'Ajuntament, l'alcalde parlà al poble, per tal de comunicar que a causa de l'hora tardana en què havia arribat el President, aquest i els que l'acompanyaven es dirigiren cap a l'Ateneu Republicà Federal, on havia de tenir lloc el banquet que els ofrenava l'Ajuntament.

Ocuparen la Presidència el senyor Macià, els diputats a Corts senyors Companys, Aragai i Grau, el tinent d'alcalde senyor Ventós, el secretari particular del President senyor Alavedra, el diputat a la Generalitat senyor Farreras i Duran, el president de la Unió de Rabassaires senyor Riera, l'alcalde de Sant Vicenç senyor Bosch, el president de l'Esquerra Republicana de Catalunya senyor Balbuena i altres personalitats.

Acabà l'apat, el senyor Balbuena en un llarg parlament, donà la benvinguda al senyor Macià i als diputats que l'acompanyaven. Federic Bern, de Callús, i Joan Ribes i Joan Coca, de Navàs.

A MANRESA EL MÍTING D'ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

Organitzat pel Centre d'Acció Catalana Republicana de Manresa, s'efectuà ahir, al teatre conservatori d'aquella ciutat, un míting d'afirmació catalanista republicà i prengueren part els oradors senyors Josep Comes i Sorribes, Narcís Maçó i Valentí, Eduard Ragassol, Josep Tomàs i Piera i el diputat a Corts senyor Martí Esteve.

Començà l'acte a dos quarts de dotze del matí, amb el local ple de públic.

Presidí el míting el senyor J. Martí Farreras, President del Centre d'Acció Catalana.

En primer lloc féu ús de la paraula el senyor Comes i Sorribes, qui, en un breu parlament, definí la posició del partit i dedicà grans elogis a les entitats Palestra, Protectora de l'Ensenyança Catalana i Unió Catalanista, per la tasca patriòtica d'aquelles entitats.

Seguidament parlà el senyor Narcís Maçó i Valentí, que es referí a allò succeït a la darrera Assemblea de la Generalitat. Afegí que avui no es governa encara amb veritable democràcia, i que en el catalanisme hi ha una manca de sinceritat, el mateix que en el republicanisme, però que té esperança que molt aviat la democràcia s'imposarà.

En acabar el seu parlament, el senyor Maçó fou molt aplaudit, com abans no havia estat el senyor Comes.

Eduard Ragassol, en referir-se al proletariat català, diu que hi ha una organització clandestina que l'esclavitzava, afegint que el comunisme significa en el fons de la negació de la llibertat humana.

Després parla de la política catalana, i manifesta que tots els catalans han d'estar per damunt de tot partidisme, per aconseguir l'aprovació de l'Estatut.

Acaba el seu parlament atacant els homes de la Lliga, que abans de la Proclamació de la República pronosticaven grans catàstrofes si aquesta s'arribava a implantar. El senyor Ragassol fou molt aplaudit.

A continuació fa ús de la paraula el senyor Josep Tomàs i Piera, dient que Acció Catalana es troba sota el postulat del catalanisme liberal.

Refusa que Acció Catalana sigui un partit de Centre, com molts el qualifiquen. Per ésser un partit de Centre cal trobar-se al bell mig, ideològicament, de la dreta i de l'esquerra.

en l'ensenyament, i promet a l'obra servir-lo com a ciutadà i estar a resultes de la seva ciutadania.

En cessar els aplaudiments que preminen el discurs del senyor Tomàs i Piera, dirigí la paraula al públic el diputat a Corts senyor Martí Esteve.

Primerament saludà els correligionaris de la comarca de Bages en nom del senyor Bofill i Mates, impossibilitat de prendre part en aquest acte per indicació facultativa.

Com l'anterior orador, ataca la Lliga per haver combatut la implantació de la República.

Acusa la monarquia d'ésser ella la que preparava i realitzava el terrorisme blanc a Catalunya i que Espanya visqués al servei d'una oligarquia.

Aquella institució havia també desmoralitzat l'aristocràcia que havia perdut la finor de sentiments que conserva la dels altres països.

Així mateix, censura les prerrogatives que tenien els alts magistrats de l'Església, en perjudici del mateix catolicisme. Retreu una frase d'Ossorio Gallardo, que deia: "Espanya era un país catòlic sense cristians".

L'orador fa una revisió dels desastres que ha passat Espanya durant la dominació borbònica, i diu que de tots els homes que col·laboraven amb la monarquia, tan sols dos se n'han redimit. Aquests són Alcalá-Zamora i Sánchez Guerra, que són els únics ex ministres que han tastat el pa de les presons per defensar la dignitat del poble.

El senyor Martí Esteve recorda que la monarquia, per tal d'impedir que s'exagissin les responsabilitats dels desastres del Marroc, preparà l'incendi del Ministeri de la Guerra, que féu cendres l'expedient Picasso.

Es dirigeix a les classes conservadores dient-los que no es creguin pas que, una vegada aprovat l'Estatut, Catalunya s'hagi de governar en sentit reaccionari. Catalunya es governarà en sentit liberal.

L'orador diu que a ell no li fa por que els obrers arribin a governar el país. Cal, però, que les masses formin la seva cultura i els governants facilitin aquesta tasca. Amb aquest motiu remarca com els laboristes d'Anglaterra, quan arribaren al poder no esparveraren ningú.

El senyor Martí Esteve fou molt aplaudit en alguns paràgrafs i a l'acabament del seu discurs.

En acabar el míting, la Comissió organitzadora oferí als oradors un banquet, el qual fou molt concorregut.

En ambdós actes assistiren representants dels Centres d'Acció Catalana Republicana de Navàs, Balsareny, Callús, Artés, Sallent, Sant Joan, Rajadell, Santpedor, Castellbell, Talamanca, Granera, Sant Feliu Saserra, Sant Fruitós, Navarxes, etc., etc., i els elements del Partit, o Jan Taxés, de Sallent; Federic Bern, de Callús, i Joan Ribes i Joan Coca, de Navàs.

Els oradors foren acomiadats per homes del Centre i retornaren a Barcelona a les sis de la tarda.

AVUI PRENDRA POSSESSIÓ DEL GOVERN CIVIL, EL SR. JOAN MOLES

Avui, dilluns, en l'express de Madrid, arribarà el nou governador de Barcelona senyor Joan Moles i Ormella, prenent tot seguit possessió del seu càrrec.

EL SENYOR MOLES SURT CAP A BARCELONA

Madrid, 3. — Aquest migdia han dinat junts a l'Hotel Palace, el ministre de Finances, senyor Carner, i el nou governador civil de Barcelona, senyor Moles. L'entrevista durà llarga estona, sense que els periodistes hagin pogut aconseguir-ne una referència.

Al final de l'apat, el nostre corresponent a Madrid saludà el senyor Moles.

Aquest li manifestà que res de nou no tenia a afegir al ja publicat a la premsa sobre la seva futura actuació en el seu nou càrrec. Les seves paraules no vull que molestin cap sector de Barcelona, puix que tractarà de governar amb justícia i per a una concòrdia en bé de Catalunya. Tan bon punt com en possessió del govern civil, procedirà a solucionar, d'acord amb els elements interessats, l'assumpte del port.

Pensa dedicar, el senyor Moles, la seva més gran atenció a suprimir el pistolisme, que qualifica de plaga a Barcelona. Acabà insistint en què no podia dir res més.

A la nit, en l'express, sortí cap a Barcelona. Fou acomiadat a l'estació pel senyor Carner i nombrosos amics.

EL CONSELLER DE LA GENERALITAT SENYOR MANUEL SERRA I MORET AL CENTRE AUTONOMISTA

Avui, dilluns, a les deu de la nit, el conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya, senyor Serra i Moret, donarà una conferència al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria.

Aquesta conferència la donarà el senyor Serra i Moret en comptes de la que el dia 30 del passat novembre havia estat anunciada al mateix local, i que hagué de suspèndre's degut a les ocupacions parlamentàries del conferenciant.

Aquesta conferència ha estat organitzada per la S. P. d'Organització i Treball del Centre.

Per això faig una crida a totes les forces que representen un sentit governamental i que, per raons especials, o estan apartades o segueixen retrés.

Els que només han mirat llurs interessos particulars i els que han romàs dins la penombra, sense definir-se clarament, són els principals responsables de l'esdevingut. Thiers ha dit clarament que la República és la forma de govern que menys fracciona; aferrar-la és treballar per l'interès de la Pàtria.

Ningú no podrà deixar de reconèixer la legitimitat de l'origen de la República, car per al seu enaltiment, no vingué com a conseqüència d'un cop revolucionari, ni d'un moviment militar, ans bé pel sufragi dels ciutadans. Ningú per escrípols doctrinals no pot romandre en una posició d'indiferència.

El partit que acabillo ha reconegut tothora que les formes de govern són transitories i que depenen dels diversos estats de consciència d'un poble, però ha reconegut igualment la superioritat com a forma de govern de la República sobre la Monarquia, perquè aquesta és l'encarnació mateixa de la democràcia sense supervivències arcaiques representades pels poders majestàtics.

Fa un segle era limitadíssim el nombre de repúbliques i, encara, de monarquies constitucionals. La majoria dels estats es mostraven sota la forma de monarquies absolutes, les quals anaren evolucionant fins a convertir-se en esclaves de la voluntat popular. La monarquia espanyola es mostrà retrada a aquest moviment i no s'abraçà al poble; quan volgué fer-ho, es trobà amb la indiferència.

No creguem que vulgui exigir una conformitat de la Constitució que ens regeix, fins al punt que no jo sempre he retut culte a la veritat que es lliura a tothom sense perdre la seva puresa, però per defensar-la cal exposar les raons que la justifiquen; a les Corts la meua veu que raonava amb temperança no podia ésser escoltada. La conseqüència de tot això fou el resultat d'una Constitució defectuosa i contradictòria, ni unitària ni federal, a la qual han hagut de dir impropriament federal, amb afirmacions de candorositat i romanticisme i compostulistes alarmistes, refractària al bicambrisme, quan davant la representació ciutadana d'existir la dels interessos nacionals, sense fre per als excessos del poder i quan n'han volgut intentar un, han hagut de posar-se en mans d'institucions exòtiques com el Tribunal de Garanties. I per si encara fos poc, per temor a no aparèixer avançat, han lliciat preceptes que desvetllen recels en determinats sectors de l'opinió. D'aquests em referiré solament a dues qüestions: la religiosa i la propietat en relació amb el treball.

Jo crec tenir més autoritat que alguns cridaners d'avui, que creuen que per a ésser anticlerical cal ésser enemic de la religió i confonen el laïcisme amb la impietat. Jo he estat atès a la religió i he rebut les diatribes de la gent per ocupar-me d'aquesta qüestió quan els problemes econòmics afeixugaven el món, i encara he de reureure un nom graciós que m'assignaren: «Don Heterodox» (*rialles*). Jo he defensat tothora un Estat neutre i laic, sense religió, perquè l'Estat no pot entaular competències de jurisdicció, però he mantingut sempre que l'Estat ha d'emparar i protegir totes les religions, perquè aquestes portin un llamp d'experiència ultraterrenal a les ànimes.

Declaro que no em satisfà la solució donada al problema per la Constitució. Hem perdut l'oportunitat d'haver-ho resolt en pau i definitivament dins un règim concordatori que hauria defensat les regles en mans de l'Estat. És el règim que hauria aconseguit l'adhesió dels funcionaris de l'Església; és el règim que hauria evitat les intranquilitats dels fanàtics explotats per a llur pròpia política; és, encara, el règim que hauria limitat, si calgués, les ordres religioses, però amb l'autoritat d'haver el Govern soltats l'interès nacional a les preocupacions més minces i menys preables, però retru un tribut a la galeria de les quals viuen molts que presumen de governants. Hom cregué que podria retru aquest tribut en dissoldre una ordre religiosa i en nacionalitzar els seus béns, i en prohibir a les altres l'exercici de la indústria i el comerç i altres activitats. En nom de la llibertat? No. Aquella nit, algú des del banc blau digué que Espanya havia deixat d'ésser catòlica. Jo pensava aixecarme, però no ho vaig fer perquè al cap del banc blau figurava un governant que tenia declarat que era catòlic i que molt poc abans havia defensat la fórmula concordatòria. Per a mi el supòsit

EL DISCURS DE MELQUIADES ALVAREZ AL TEATRE DE LA COMEDIA

Afirma que col·laborarà amb el Govern que formi el señor Lerroux

Madrid, 3. — Al Teatre de la Comèdia pronunciarà el seu anuàciat discurs polític l'ex-president del Congrés, senyor Melquiades Alvarez.

El local estava ple: entre el públic destacaven nombrosos senyors. Hi veíem l'ex-president del Consell senyor Sánchez Guerra, ex-ministres senyors Benjamín, Burgos Marzo, Marqués de Lema, Pedregal, Maura, ex-sots-secretaris senyors Lladó, Benítez de Lugo, Marfil, Azpeitia, Rosado Gil, ex-governador de Madrid comte del Valle de Suchil i altres polítics, entre els quals recordem els senyors Marqués de Valdeiglejas, Marqués de Valdivia, Alvarez Valdés, Buendia, Lazcano, Uña, Arderius i d'altres.

Començà l'orador per dir: Vinc a aquest acte, que és un començament d'una campanya de reorganització del Partit, i m'ha semblat un deure de gratitud començar a Madrid, perquè gràcies a la generositat d'aquest poble i al de València he pogut ocupar un escó a les Corts Constituents.

Es un deure de tots els polítics d'explicar a l'opinió la seva conducta i d'exposar-li el programa del Partit que representa, perquè així arriba a la confiança de la gent. Els teoritzants amb dret públic han dit repetidament que la confiança ve de baix: però quan reconferiteix als punts elevats del poder, aquesta confiança popular envolta els governants d'autoritat.

El primer deure en aquests moments és d'acatar la Constitució tal com és, no perquè suscití el nostre entusiasme ni mereixi la nostra aprovació, ans bé, perquè és la que s'han donat ells mateixos, els ciutadans. Tenim igualment el deure de contribuir a consolidar la República sense reserva de cap mena, i a aquest fi cal apartar-la del camins pels quals l'han aconduïda creguí que sigui reformable.

Els legisladors toparan amb les persones que s'han vist ofeses en llurs creences. Jo vaig assenyalar els defectes de la nova carta constitucional en el discurs que vaig pronunciar a les Corts en el debat sobre la totalitat, i després vaig restar silenciós. Vaig percebre l'ambient de frenesí de la Cambra, el recel i la desconfiança amb què eren escoltats els que no retien tribut a l'exaltació revolucionària. Em vaig convèncer que allò acordat sobrerament per les minories, tenia gairebé un caràcter dogmàtic per a decidir en les reunions públiques, i vaig adonar-me a temps que no tenia més que dos camins: o ésser com una mena de derrotista del nou règim o servir silenci; em semblà que això darrer era el millor servei que podia prestar a la República.

els que es diuen els seus defensors. Per això faig una crida a totes les forces que representen un sentit governamental i que, per raons especials, o estan apartades o segueixen retrés.

Els que només han mirat llurs interessos particulars i els que han romàs dins la penombra, sense definir-se clarament, són els principals responsables de l'esdevingut. Thiers ha dit clarament que la República és la forma de govern que menys fracciona; aferrar-la és treballar per l'interès de la Pàtria.

Ningú no podrà deixar de reconèixer la legitimitat de l'origen de la República, car per al seu enaltiment, no vingué com a conseqüència d'un cop revolucionari, ni d'un moviment militar, ans bé pel sufragi dels ciutadans. Ningú per escrípols doctrinals no pot romandre en una posició d'indiferència.

El partit que acabillo ha reconegut tothora que les formes de govern són transitories i que depenen dels diversos estats de consciència d'un poble, però ha reconegut igualment la superioritat com a forma de govern de la República sobre la Monarquia, perquè aquesta és l'encarnació mateixa de la democràcia sense supervivències arcaiques representades pels poders majestàtics.

Fa un segle era limitadíssim el nombre de repúbliques i, encara, de monarquies constitucionals. La majoria dels estats es mostraven sota la forma de monarquies absolutes, les quals anaren evolucionant fins a convertir-se en esclaves de la voluntat popular. La monarquia espanyola es mostrà retrada a aquest moviment i no s'abraçà al poble; quan volgué fer-ho, es trobà amb la indiferència.

No creguem que vulgui exigir una conformitat de la Constitució que ens regeix, fins al punt que no jo sempre he retut culte a la veritat que es lliura a tothom sense perdre la seva puresa, però per defensar-la cal exposar les raons que la justifiquen; a les Corts la meua veu que raonava amb temperança no podia ésser escoltada. La conseqüència de tot això fou el resultat d'una Constitució defectuosa i contradictòria, ni unitària ni federal, a la qual han hagut de dir impropriament federal, amb afirmacions de candorositat i romanticisme i compostulistes alarmistes, refractària al bicambrisme, quan davant la representació ciutadana d'existir la dels interessos nacionals, sense fre per als excessos del poder i quan n'han volgut intentar un, han hagut de posar-se en mans d'institucions exòtiques com el Tribunal de Garanties. I per si encara fos poc, per temor a no aparèixer avançat, han lliciat preceptes que desvetllen recels en determinats sectors de l'opinió. D'aquests em referiré solament a dues qüestions: la religiosa i la propietat en relació amb el treball.

Jo crec tenir més autoritat que alguns cridaners d'avui, que creuen que per a ésser anticlerical cal ésser enemic de la religió i confonen el laïcisme amb la impietat. Jo he estat atès a la religió i he rebut les diatribes de la gent per ocupar-me d'aquesta qüestió quan els problemes econòmics afeixugaven el món, i encara he de reureure un nom graciós que m'assignaren: «Don Heterodox» (*rialles*). Jo he defensat tothora un Estat neutre i laic, sense religió, perquè l'Estat no pot entaular competències de jurisdicció, però he mantingut sempre que l'Estat ha d'emparar i protegir totes les religions, perquè aquestes portin un llamp d'experiència ultraterrenal a les ànimes.

Declaro que no em satisfà la solució donada al problema per la Constitució. Hem perdut l'oportunitat d'haver-ho resolt en pau i definitivament dins un règim concordatori que hauria defensat les regles en mans de l'Estat. És el règim que hauria aconseguit l'adhesió dels funcionaris de l'Església; és el règim que hauria evitat les intranquilitats dels fanàtics explotats per a llur pròpia política; és, encara, el règim que hauria limitat, si calgués, les ordres religioses, però amb l'autoritat d'haver el Govern soltats l'interès nacional a les preocupacions més minces i menys preables, però retru un tribut a la galeria de les quals viuen molts que presumen de governants. Hom cregué que podria retru aquest tribut en dissoldre una ordre religiosa i en nacionalitzar els seus béns, i en prohibir a les altres l'exercici de la indústria i el comerç i altres activitats. En nom de la llibertat? No. Aquella nit, algú des del banc blau digué que Espanya havia deixat d'ésser catòlica. Jo pensava aixecarme, però no ho vaig fer perquè al cap del banc blau figurava un governant que tenia declarat que era catòlic i que molt poc abans havia defensat la fórmula concordatòria. Per a mi el supòsit

era totalment fals i, a més, perillós. Jo crec que encara que Espanya fos víctima del fanalisme religiós, l'Estat, com a organisme de dret, ha d'ésser laic i neutral. Això no ha demostrat que a Espanya és més difícil de trobar un liberal que un multimilionari. Com s'ha pretès justificar aquestes coses? Doncs amb la raó d'Estat, que és la que s'ha invocat en la història sempre, per tal de justificar els seus actes els tirans. Què ens cal fer? He sentit veus en algunes províncies que deien que la Constitució seria revisada o per la força dels partits o per altres coses perilloses. El que ja no em sembla perillós és revisar la Constitució, perquè per fer-ho caldria comptar prèviament amb l'opinió, i això hauria de fer-se dins del camp republicà i no a títol exclusiu d'una major preponderància de l'Església, que mai no prevaldria.

I anem a parlar del problema de la propietat en relació amb el treball. Hi ha una gran diferència entre els preceptes constitucionals continguts en el projecte relatat per la Comissió. Aquesta era d'un criteri aterrador; per a ella la propietat no era tal dret, sinó una institució defensada en raó de funció útil que realitzés el propietari. Com que despoticament s'ordenava la socialització e béns, no és d'estranyar que els grans, els petits capitalistes i els que aspiren a ésser-ho veïessin amb alarma desaparèixer una institució fonamental. Es suavitza, però no desaparegué l'alarma. La propietat es reconeix tàcitament quan els revolucionaris francesos deien que podien ésser expropiada per raó d'utilitat pública i mitjançant indemnització. Ací s'admet l'expropiació però a continuació es declara que podrà ésser socialitzada la seva indemnització per mitjà d'una llei que reuneixi la majoria absoluta dels vots de la Cambra. Aquest precepte és alarmista i pertorbador. Hi havia un fetixxe: era la Constitució de Weimar; però cal tenir en compte que la República alemanya fou l'obra dels socialdemòcrates i d'un grup independent constituït per comunistes i espartaquistes, i que ells, i no aquests, havien fet la revolució, i era natural que tinguessin una aspiració a socialitzar la vida econòmica del país; i, encara, aquests s'accontentaren amb preceptes més

nals, sense fre per als excessos del poder i quan n'han volgut intentar un, han hagut de posar-se en mans d'institucions exòtiques com el Tribunal de Garanties. I per si encara fos poc, per temor a no aparèixer avançat, han lliciat preceptes que desvetllen recels en determinats sectors de l'opinió. D'aquests em referiré solament a dues qüestions: la religiosa i la propietat en relació amb el treball.

Jo crec tenir més autoritat que alguns cridaners d'avui, que creuen que per a ésser anticlerical cal ésser enemic de la religió i confonen el laïcisme amb la impietat. Jo he estat atès a la religió i he rebut les diatribes de la gent per ocupar-me d'aquesta qüestió quan els problemes econòmics afeixugaven el món, i encara he de reureure un nom graciós que m'assignaren: «Don Heterodox» (*rialles*). Jo he defensat tothora un Estat neutre i laic, sense religió, perquè l'Estat no pot entaular competències de jurisdicció, però he mantingut sempre que l'Estat ha d'emparar i protegir totes les religions, perquè aquestes portin un llamp d'experiència ultraterrenal a les ànimes.

Declaro que no em satisfà la solució donada al problema per la Constitució. Hem perdut l'oportunitat d'haver-ho resolt en pau i definitivament dins un règim concordatori que hauria defensat les regles en mans de l'Estat. És el règim que hauria aconseguit l'adhesió dels funcionaris de l'Església; és el règim que hauria evitat les intranquilitats dels fanàtics explotats per a llur pròpia política; és, encara, el règim que hauria limitat, si calgués, les ordres religioses, però amb l'autoritat d'haver el Govern soltats l'interès nacional a les preocupacions més minces i menys preables, però retru un tribut a la galeria de les quals viuen molts que presumen de governants. Hom cregué que podria retru aquest tribut en dissoldre una ordre religiosa i en nacionalitzar els seus béns, i en prohibir a les altres l'exercici de la indústria i el comerç i altres activitats. En nom de la llibertat? No. Aquella nit, algú des del banc blau digué que Espanya havia deixat d'ésser catòlica. Jo pensava

DE LA VISITA DEL SENYOR MACIA A LA COMARCA DE BAGES

dui una gran confusió entre el públic, a causa de que no cabien al local tots els que volien entrar-hi per a escoltar la veu autoritzada del senyor Macià, qui els digué que es dirigessin a la plaça i que els parlaria des del balcó de l'Ajuntament. En aquell moment es presentà una comissió d'obrers, que féu ofrena al President d'una artística tabaquera de laca.

El senyor Macià els donà les gràcies, mentre el públic l'ovacionava.

Una vegada que el públic s'hagué aplegat a la plaça, el senyor Francesc Macià es disposà a dirigir la paraula. Ho féu, però, primerament el senyor Lluís Companys, que els pregà que es fessin càrrec del fred que feia i de l'edat del President per les quals causes el seu parlament hauria d'ésser forçosament breu.

— Ell menysprea la seva salut davant de Catalunya — digué — però nosaltres, els que l'estimem, que som tots els catalans, hem de vetllar per ella.

Acabats els aplaudiments que coronaren les rarreres paraules de Companys, parlà Macià.

«Ciutadans de Sant Vicenç i dels pobles veïns que m'escolleu — digué. — Jo, que mai no he mentit i que mai no mentiré, us he de comunicar que tots els meus esforços i els dels que em segueixen van encaminats al millorament de la classe treballadora.

No hi fa res que les dretes ens segueixin criticant, com ho han fet, perquè hem destinat diverses quantitats als obrers sense feina, a obres públiques perquè treballessin els obrers parats i a cultura. El nostre camí ja està traçat, i el seguirem, passi el que passi i costi el que costi.

Nosaltres volem que els fills dels rics i els fills dels pobres vagin a la mateixa escola i puguin guadir de la mateixa cultura. Volem suprimir els privilegis de casta i no volem en el que sigui possible que hi hagi cap més privilegi que el de la intel·ligència i el del treball.

Jo estimo molt els obrers, però he de reconèixer que desafortunadament avui dia no poden governar, tal com desitgen els elements extrems. No estan preparats, els governs monàrquics els privaren de la cultura suficient i avui dia no estarien prou capacitats. Més endavant, quan el poble tingui la cultura que nosaltres li donarem, estarà capacitat per a ocupar els llocs més importants del Govern.

Això sí, tot això ha de venir amb l'aprovació de l'Estatut, el qual ens unirà a les altres terres espanyoles amb llaços d'anor i no per la força.

Acabà el senyor Macià el seu parlament, dient que si l'Estatut no fos concedit, ell, com a President de la Generalitat, i com a Francesc Macià, l'implantaria, i Catalunya tindria les llibertats que mereix i que vol.

Una forta ovació seguí aquestes paraules.

El President de la Generalitat, sempre acompanyat de les personalitats que hem esmentat, marxà cap a Monistrol.

En arribar el senyor Macià i els que l'acompanyaven, una gran gentada que l'esperava des de feia una hurga estona a la carretera l'aplaudí i victorejà entusiasta.

Anà primerament a un carrer on havia d'ésser inaugurada una plaça, que li donava el seu nom.

El senyor Farreres i Duran féu un brillant parlament, enaltint la figura del President de la Generalitat.

Seguidament, tingué lloc a l'Ajuntament un solemne acte, en el qual li foren presentades les autoritats locals i diverses representacions foranes i del poble.

El públic que s'havia aplegat al davant d'aquell edifici en gran nombre, amb els seus aplaudiments i visques obligà el senyor Macià a sortir al balcó i a dirigir-los la paraula.

Agrai el senyor Macià, amb paraules sinceres, les mostres d'afecte de que l'havien fet objecte i després breument referent als seus propòsits per al dia en què sigui aprovat l'Estatut de Catalunya.

Al local del Centre Republicà foren obsequiats el senyor Macià i els que l'acompanyaven amb una xampany d'honor, i empengueren immediatament la tornada cap a Barcelona.

Ahir tarda tingué lloc, al Paraninf de la Universitat, la sessió de clausura del I. Congrés del Magisteri Particular d'Espanya

Ahir, a la tarda, tingué lloc, al Paraninf de la Universitat, la sessió de clausura del I Congrés nacional del Magisteri particular d'Espanya. Presidí, en nom del rector, el catedràtic doctor Mur, que era acompanyat a la taula presidencial pel senyor Gassol, conseller de Cultura de la Generalitat; pel senyor Azcárraga, que representava el governador civil; per l'inspector de Primera ensenyança, senyor Roca; pel catedràtic de la Normal de Maestros, senyor Poc; pel comandant de Marina; pel conseller d'Economia i Treball de la Generalitat, senyor Serra i Morot; i els senyors Salvatella i Mensa, de l'Associació del Magisteri particular, organitzadors del Congrés.

A la sessió concorregueren la majoria dels congressistes. Després d'haver estat obert l'acte, el senyor Salvatella pronuncià un discurs felicitant-se de l'èxit del Congrés i agraint a la Universitat les facilitats que havia donades per a la seva celebració. Seguidament, el senyor

Salvatella llegí les conclusions, que són elevades als ministres d'Instrucció pública, Governació, Treball i Agricultura i Indústria, les quals foren aprovades en la sessió de treball celebrada ahir, a la tarda, a la Facultat de Dret.

En acabar el senyor Salvatella la lectura de les conclusions aprovades, fou molt aplaudit. Seguidament parlà el doctor Mur, el qual es felicità de la tasca realitzada pels congressistes. En paragrafs molt brillants, glosà l'obra del Magisteri, i digué que de l'educació dels pobles depèn llur pervivència.

Acabà contant una anècdota del senyor Unamuno, adequada al resultat obtingut amb el Congrés que s'anava a clausurar, i finalitzà dient que en nom de la Universitat es felicitava que a les seves aules haguessin celebrat els congressistes llurs sessions de treball.

Grans aplaudiments acolliren les darreres paraules del doctor Mur, i l'acte es donà per acabat.

La Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya a Lloret de Mar

A l'estatge social del Sindicat Agrícola de Lloret de Mar s'ha celebrat una Assemblea d'Afirmació sindical agrària. Han acudit delegats de totes les comarques de Girona i del Litoral.

La presidència l'han formada els senyors Carles Jordà, president de la U. S. A. de Catalunya; Jaume Gairol, delegat de l'alcalde de Lloret; Pere Cabot i Puig, president de la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral; Ramon Vidal, del Sindicat Comarcal de Cervera; i Joan Batori, secretari general de la Unió Sindical Agrària.

En primer lloc fa ús de la paraula el senyor Cabot. Diu que no és necessari que parli de la gran obra que porten a terme els Sindicats i les Federacions, tota vegada que els agricultors catalans ja són prou convençuts dels beneficis que n'obtenen. Fa referència a la creació de la U. S. A. de Catalunya, i s'extén en amplis detalls del funcionament d'aquesta entitat, la qual ha estat creada — diu — per defensar les produccions que surten dels camps.

Es refereix a altres entitats catalanes que desenvolupen activitats agràries, i diu que si bé les dues que hi ha defensen qüestions socials, la U. S. A. reuneix tant a patrons com a parcers, per conquerir tots aquells avantatges que aquests puguin aconseguir a les compres i vendes mancomunades, bo i gestionant també amb la seva força totes aquelles millores i respecte que es mereix la pagesia catalana.

Acaba dient que quan la U. S. A. tingui totes les Seccions de producció organitzades serà com es veurà florir l'agricultura de la nostra terra, per poder comparar-se amb la dels països més avançats. (Grans aplaudiments.)

Tot seguit parla Ramon Vidal, qui saluda els agricultors de la costa de Llevant. Diu que voldria emportar-se a les comarques tristes de la segarra un xic de l'algebra llum de les platges de Lloret.

S'ocupa de la constitució de la Mutualitat d'Assegurances contra Accidents del Treball, de la U. S. A. de Catalunya.

Diu que és molt humana la Llei del Ministeri del Treball, la qual fa obligatòria l'assegurança en l'agricultura, però que també té moltes imperfeccions, que la U. S. A. vol corregir. Els Estatuts de la Mutualitat, que en aquests moments estan a Madrid per ésser aprovats, concedeixen els beneficis de cobrament de riscos fins als mateixos patrons i llurs familiars.

Després parla de la forma de tributació i explica com s'ha confectionat una Taula de Coeficients, en la qual s'han estudiat les probabilitats de risc en cada una de les especialitats dels cultius.

Manifesta, per últim, que la participació dels mutualistes serà a títol de dipòsit, el qual representarà definitivament la quantitat que per un sol any es tributa a les companyies de segurs.

Acaba oferint-se, en nom del

del Consell directiu de la U. S. A., per aclarir tots els dubtes que puguin tenir els delegats. (Aplaudiments.)

Finalment fa ús de la paraula el president, senyor Carles Jordà, qui, glossant unes paraules pronunciades pel senyor Vidal, diu que la tasca que s'ha emprès a la U. S. A. en organitzar la seva Mutualitat, és la d'adaptar una llei general molt defectuosa a les necessitats de Catalunya.

En fer aquesta adaptació, concretada en els Reglaments presentats a l'aprovació de les autoritats, hem tractat de fer bo un instrument que s'ha posat a les nostres mans, cercant un religament de tota la pagesia catalana, forjant una palanca per a aixecarla a l'alçària que li pertoca.

Referint-se a manifestacions fetes pel senyor Cabot, diu que la U. S. A. no està en front de cap entitat. La U. S. A. no ha fet més que acoblar els Sindicats Agrícoles, o sigui la legítima representació dels pagesos, en una gran garbera formada per les garbes de cada Sindicat, i que en conjunt representin totes les modalitats de les nostres produccions, per tal que cada producció sigui bona, abundant i doni el màxim rendiment als que per obtenir-la hi esmercen totes les suors del seu treball.

D'aquí la necessitat que tots ens apleguem sota la bandera de la U. S. A. de Catalunya, per utilitzar tots els mitjans que la llei ens posi a l'abast per defensar l'agricultura.

Acaba dient que així com els obrers fan sentir la seva força perquè representen les fonts de riquesa, els agricultors, que són els obrers del camp, també han de fer sentir la seva per imposar-se a totes les maniobres dels Truists.

A las sis de la tarda ha acabat l'acte, en sortir del qual hem sentit comentaris molt favorables dels assistents.

DISCURS DE MELQUIÀDES ALVAREZ

limitats i declaraven que calia protegir la classe mitjana, integrada per agricultors, industrials i comerciants, perquè no fossin absorbits per altres classes socials.

Crec que aquests preceptes no s'aplicaran mai. Si no, quin perspectiva més tenebrosa de temors i inquietuds! Resulta un Estat omnipotent que posarà en perill la llibertat mentre el treball no tingui una base ètica. Aquests preceptes alarmistes que no serveixen de res, no tenen eficàcia; no calia consignar-los a la Constitució. Per això deia un il·lustre company parlamentari, que calia corregir el perfil, tan trist i agre, de la República, perquè amb aquestes coses sembla que hem volgut enfrontar-nos molts nuclis socials; i si vandegegem els militars, la clerecia, i

El governador civil dimissionari, senyor Oriol Anguera de Sojo, en la impossibilitat de contestar personalment als que han estat servits de trametre-li lletres o tarjes com a prova d'afecte, dona gràcies a tots pel nostre conducte.

UN MITING DE LA UNIO DE RABASSAIRES A SANT VICENÇ

Amb un ple a vessar, tingué lloc l'anunciat miting de la Unió de Rabassaires. Presidí l'alcalde senyor Bosch, qui, després de donar per començat l'acte, féu la presentació de l'orador Francesc Riera, president de la Unió de Rabassaires de Catalunya, el qual fa un abrandat parlament, referent que el principal problema de Catalunya és el de la terra i aquest està forment unit al que presenta la Unió de Rabassaires, i que si els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya no donessin solució al problema agrari que es pot plantejar, aleshores se veuria defraudada una gran massa, cosa que no creu que sia possible.

El següent en l'ús de la paraula Ernest Ventós, regidor de l'Ajuntament de Barcelona, el que remarcava l'eficàcia de l'acte revolucionari dels homes de l'Esquerra el 14 d'abril, i posa de manifest que si aquella hora desistiva no s'hagués declarat la República Catalana, potser avui tindríem una nova i més vergonyosa dictadura.

El diputat Selvas ataca durament a la reacció, i posa de manifest que a la nostra noblesa, quan la proclamació de la República, ells havien correspost amb una campanya d'insidies que afectaven al mateix President de la Generalitat. Invita tots els homes liberals de Catalunya perquè, en contra, facin per la seva part, l'obra esquerrana, que vol dir les aspiracions de tot el poble català.

El diputat a Corts Amadeu Aragai seguidament parla dient al poble que el sol fet de proclamar la República no vol dir res, ni soluciona cap problema; és el poble el que amb la seva intervenció ha de solucionar-los. Invita que s'uneixin enfront de la reacció que ara fan les dretes de tot Catalunya.

Lluís Companys explica l'abast de la nova Constitució votada pel Parlament, i remarca la diferència que hi ha entre la Llei fonamental del Poble, que és la Constitució, i les Lleis complementàries, que és el que ara hem d'esperar, perquè la Constitució faci efectives les finalitats que persegueix. S'estengué en consideracions sobre el laïcisme i l'escola única, i fou ovacionat en diferents paràgrafs del seu parlament.

En acabar els parlaments, els diputats Companys i Aragai rebren nombroses comissions dels pobles de la comarca, a les quals atengueren en llurs peticions i en prengueren nota per solucionar-les.

INFORMACIONS NACIONALS

Badajoz, 3. — A les vuit de la nit retornà a aquesta capital, després de la seva visita a Castilblanco, el governador civil senyor Alvarez Bujena. Interrogat pels periodistes, ha manifestat que a Castilblanco hi ha més de quaranta definguts, i espera que molt aviat es podrà precisar quins han estat els autors o inductors de l'assassinat dels quatre guàrdies civils. El governador ha desistit el batlle i tinent d'alcalde de Castilblanco i l'alcalde de Zalamea de la Serena.

A les quatre de la tarda arribà el Director general de la Guàrdia civil, senyor Sanjurjo. A Talavera la Real sortí al seu encontre una caravana d'automòbils, formada per diverses persones que anaren a testimoniar-li llur adhesió. A la capital també fou objecte de grans ovacions.

A les tres de la matinada s'espe-

ra l'arribada a aquesta capital dels cadàvers dels guàrdies civils. L'enterrament es verificarà a les nou del matí. S'han rebut moltes corones dels diversos cossos de la guarnició i entitats civils i particulars. El començament dels establiments en senyal de dol.

L'alcalde ha publicat un ban en el qual recomana el veïnat que assisteixi a l'enterrament.

Ha arribat també el ministre de la Governació, senyor Casares Quiroga, per tal d'assistir a l'acte. Fou rebut pel governador civil i altres autoritats; li va retre honors una companyia amb bandera i música, del Regiment n.º 46 d'Infanteria.

ASSEMBLEA DE FERROVIARIS

Madrid, 3. — Al cinema Olympia se celebrà una reunió d'obrers ferroviaris, per tal d'arribar a un front únic entre els obrers de diverses organitzacions existents a les Companyies de ferrocarrils.

Parlaren diversos delegats del sector i de diverses províncies. No s'arribà a cap acord, per haver-se promogut un fort escàndol. Al carrer uns grups arribaren a les mans, i els guàrdies d'assalt donaren una càrrega i practicaren dues detencions.

EL SENYOR PRIETO I LA QÜESTIO FERROVIARIA

Madrid, 3. — Segons les nostres noves, el senyor Prieto ha nomenat una Comissió perquè investigui si efectivament les Companyies del Nord, M. S. A. i Oest d'Espanya tenen o no possibilitats econòmiques per accedir a les demandes dels obrers i empleats ferroviaris.

NOTES DE L'ESTRANGER

LES RELACIONS FRANCO-BRITANQUES

Paris, 3. — Ahir sortí cap a Londres el secretari general del Ministeri d'Afers estrangers, M. Berthelot. Hom assegurava avui que és molt possible que el senyor Berthelot celebri una entrevista amb el ministre d'Afers estrangers anglès, Mr. Simons, per tal de preparar la pròxima conferència dels senyors Laval i MacDonald.

A la Presidència del Consell de ministres francès no ha estat confirmada ni desmentida la notícia anterior. Hos assegura que l'entrevista dels senyors MacDonald i Laval se celebrará dissabte vinent.

UN ASSASSI CIENTIFIC

Berlin, 3. — Durant les diligències següents a la detenció de Masuska, autor de diversos atemptats ferroviaris, i que alguns consideren el més gran assassí de l'època moderna, s'ha pogut comprovar que aquest, poc temps abans

de cometre els tres atemptats, oferí al Ministeri de Comunicacions d'Alemanya un invent que, a judici d'ell, faria impossible els accidents ferroviaris. Per aquest invent exigia una forta quantitat.

Un dels amics de Masuska ha declarat que aquest produí les catàstrofes d'Anbako, Juteborg i Tordgv, amb l'única finalitat de provar la utilitat del seu invent.

L'ACTITUD DE GHANDI

Bombay, 3. — Gandhi, malgrat dels rumors que circulaven sobre la seva imminent detenció, s'ha aixecat avui més d'hora que de costum. Ha dedicat el matí a redactar el telegrama de resposta al virrei. Gandhi recorda que la campanya de desobediència civil solament fou interrompuda quan l'acord de Delhi fou signat el febrer últim, i el govern, fent acceptació de les condicions permeté la sortida de Gandhi cap a Londres, el setembre propassat. Gandhi acaba la seva resposta assegurant que farà tot el que pugui per tal que no es cometin actes de violència.

NECROLÒGICS

MORT D'UN COMPANYY

La Unió Ultramarina als seus associats

Victima d'una cruel i ràpida malaltia, ha final el company Joan Torrella, el qual, durant alguns anys amb lleialtat i un zel exemplar, ha ocupat la Secretaria de la Unió Ultramarina, càrrec on posà a prova, amb resultat que mai no oblidarem, el seu entusiasme i el seu amor per la causa dels dependents.

L'enterrament d'aquest company estimat se celebrará aquesta tarda, a les tres; la comitiva sortirà puntualment a l'hora esmentada de la casa mortuòria

PERIODISTA MORT

Enric Gibert i Bargalló

Als seixanta-nou anys d'edat i més de cinquanta d'activitat periodística, ha mort, a la nostra ciutat, confortat amb els ausilis de la religió, el senyor Enric Gibert i Bargalló, conegudíssim als medis periodístics de Barcelona.

A la seva desconhortada família i especialment al seu nebot, el nostre volgut amic Josep Maria Gibert, els fem present el nostre condol, així com a la redacció del *Diario de Barcelona*.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc aquest matí, a les onze, sortint de la casa mortuòria, Robert Robert, 4, Colònia dels Periodistes del barrí de la Salut.

JOAN TORRELLA SOLIAS morí el dia 3 del mes que som, després de rebuts els Santis Sagraments A. C. S. La seva apesurada esposa: Joaquina Planas Vall, fill Joan, pares Francesc i Mercè, pare polític Teodor Planas, germans polítics Magdalena, Teodor, Joaquim, Josep Oliveras, oncles, nebots i els parents tots en assabentar llurs amics i coneguts d'aquesta pèrdua tan dolorosa, els preguen el tinguin present en llurs oracions i vulguin concórrer a l'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui, dilluns, a les tres de la tarda, per acompanyar el cadàver des del carrer del Carme, núm. 110, a l'església parroquial, i d'allà al Cementiri del Sudceest, favor pel qual els restaran agrats. No es convida particularment

PERE VINTRO I JANER Ha mort cristianament, a l'edat de 25 anys (A. C. S.) Els qui el p'oren : esposa Montserrat Calís, mare política Maria Roma, vídua Calís, germans i germanes polítiques, oncles, cosins, nebots i la famí. lia tota i la raó social JOAN ROVIRA, en assabentar llurs amics i coneguts d'aquesta dolorosa pèrdua, els preguen li dediquin un record en llurs oracions i vulguin concórrer a la casa mortuòria, carrer del Rosselló, n.º 317, avui, dilluns, a les tres de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Jesús, de Gràcia, i d'allà al Cementiri de Sant Andreu de Palomar No es convida particularment

ANIVERSARI DE LA MORT d'Eduard Puig Carcereny que finà el dia 4 de gener de 1931 E. P. D. La vídua Isabel Palau; fills Pilar, Eduard, Jordi, Isabel i Albert; fills polítics Manuel Sagnier, Carme Verdager, Artur Suqué, Margarida Gabarró, néts; germana política; nebots; cosins i la família tota, en recordar als amics i coneguts pèrdua tan irreparable, els preguen una oració a benefici de l'ànima del finat, i a l'ensenyar, que assisteixin a l'ofici o bé a alguna de les misses que es celebraran avui, dilluns, dia 4, a l'església de Nostra Senyora de Pompeia (Diagonal, 450), a dos quarts d'onze del matí, i per la qual atenció la família quedarà sumament agrada. NO ES CONVIDA PARTICULARMENT EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

Vicenç Colomer Juliana Vidu d'Agnès Roig i Ventura ha mort cristianament, a l'edat de 83 anys A. C. S. Els qui el ploren; fills Maria i Francesc, fill polític Jaume Fontanet i Maria de la Misericòrdia Pujades, nétes, nebots, cosins, altres familiars i les raons socials Francisco Colomer, de Barcelona, i Colomer i Hernández, d'Alacant, en participar a llurs amics i coneguts aquesta irreparable pèrdua, els preguen el tribut d'una oració i que es serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Ribera, n.º 16, avui, dilluns, dia 4 a dos quarts d'onze del matí, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Maria de la Mar, i després al Cementiri del Sudceest. No es convida particularment.

ANUNCIS OFICIALS

PALAU DE LA GENERALITAT

Sorteig d'obligacions dels emprèstits de la desapareguda Diputació

En els sorteigs celebrats el dia 21 de desembre de les Obligacions dels Emprèstits de la desapareguda Diputació de Barcelona, que en l'actual semestre corresponen amortitzar, han resultat amortitzades les següents.

Del de 13.000.000 de pessetes

Table with 2 columns: Sèrie B (1471 a 1476, 2681 a 2690, 3241 a 3250, 4281 a 4290, 7291 a 7300, 11451 a 11460) and Sèrie C (5191 a 5200, 8245 a 8250, 8661 a 8670, 9061 a 9070)

Del de 7.000.000 de pessetes

Table with 2 columns: 4041 a 4045, 5841 a 5850, 12181 a 12190

Del de 60.000.000 de pessetes (interprovincial)

Table with 2 columns: 5751 a 5760, 17321 a 17330, 25021 a 25030, 47211 a 47220, 67591 a 67600, 69801 a 69810, 76841 a 76850, 117351 a 117360

Del de 10.000.000 pessetes (Caixa de Crèdit Comunal)

Table with 2 columns: 51 a 60, 5341 a 5347, 7111 a 7120, 9221 a 9230

Del de 60.000.000 de pessetes (dissolta Mancomunitat de Catalunya)

Table with 2 columns: 4991, 17332, 23374, 30360, 57015, 58946, 63189, 66133

Del de 15.000.000 de pessetes (dissolta Mancomunitat de Catalunya)

Table with 2 columns: 2854, 4002, 4786, 5350, 8056, 11308, 15934, 21214, 22163, 23002, 26376

Del de 5.000.000 de pessetes

Table with 2 columns: 79, 178, 470, 841, 871, 1022, 1049, 1368, 1369, 1447, 1491, 1501, 1516, 1613, 1733, 1847, 2054, 2274, 2510, 2544, 2637, 2643, 2704, 3019, 3191, 3592, 3622, 3783, 3849, 3899, 3918, 4438, 4495, 4680, 4757, 4762, 4885, 4900, 5280, 5357, 5379, 5577, 5782, 5901, 6105, 6165, 6413, 6483, 6785, 6858, 6971, 7023, 7147, 7152, 7167, 7285, 7482, 7781, 8103, 8106, 8129, 8179, 8263, 8295, 8738, 8836, 8842, 9017, 9043, 9118, 9294, 9396, 9670

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

En el sorteig de bons d'aquesta Societat verificat avui, la sort ha designat per a la seva amortització: 330 bons (del n.º 1 ad 30000)

Table with 2 columns: 3691 a 3700, 5221 a 5230, 6671 a 6680, 9451 a 9460, 11031 a 11040, 14291 a 14300, 16601 a 16610, 17701 a 17710, 19821 a 19830, 20121 a 20130, 20711 a 20720, 21481 a 21490, 23041 a 23050, 23161 a 23170, 27151 a 27160, 27951 a 27960, 29941 a 29950

460 bons (del n.º 30001 al 70000)

Table with 2 columns: 32151 a 32160, 32461 a 32470, 32611 a 32620, 34191 a 34200, 35971 a 35980, 37641 a 37650, 38781 a 38790, 40631 a 40640, 41601 a 41610, 45611 a 45620, 47831 a 47840, 49441 a 49450, 50061 a 50070, 51091 a 51100, 51341 a 51350, 53381 a 53390, 55391 a 55400, 56761 a 56770, 61331 a 61340, 62741 a 62750, 63741 a 63750, 63901 a 63910, 65451 a 65460, 68771 a 68780

410 bons (del n.º 70001 al 110000)

Table with 2 columns: 71201 a 71210, 72731 a 72740, 73081 a 73090, 73791 a 73800, 75481 a 75490, 77311 a 77320, 78731 a 78740, 80461 a 80470, 82191 a 82200, 83221 a 83230, 85621 a 85630, 87481 a 87490, 87941 a 87950, 94051 a 94060, 95671 a 95680, 100911 a 100920, 101201 a 101210, 103041 a 103050, 105351 a 105360, 109121 a 109130, 109371 a 109380

370 bons (del n.º 110001 al 150000)

Table with 2 columns: 110471 a 110480, 112421 a 112430, 115011 a 115020, 119501 a 119510, 120551 a 120560, 120551 a 120560, 122891 a 122900, 127161 a 127170, 129591 a 129600, 130071 a 130080, 136591 a 136600, 137031 a 137040, 137791 a 137800, 139501 a 139510, 141771 a 141780, 144211 a 144220, 144911 a 144920, 146341 a 146350, 149431 a 149440

170 bons (del n.º 150001 al 170000)

Table with 2 columns: 150301 a 150310, 150821 a 150830, 152431 a 152440, 160251 a 160260, 160571 a 160580, 164951 a 164960, 166291 a 166300, 169331 a 169340, 169921 a 169930

700 bons (del n.º 170001 al 180000)

Table with 2 columns: 170651 a 170660, 173771 a 173780, 178281 a 178290, 178901 a 178910

70 bons (del n.º 180001 al 190000)

Table with 2 columns: 182001 a 182100, 185731 a 185740, 187641 a 187650, 188551 a 188560

Els posseïdors dels bons amortitzats en aquest sorteig podran cobrar el seu import i el dels cupons vençuts a partir del dia 1r de febrer vinent a la societat anònima Arnús-Garí (Passatge de Gràcia, n.º 9) i al Sindicat de Banquers de Barcelona (carrer de Ferran, número 34, principal) tots els dies laborables.

S'adverteix que en efectuar el pagament dels dits bons amortitzats i dels cupons vençuts, es deduirà el que correspongui pels impostos ordinaris i extraordinaris vigents. Barcelona, 29 de desembre de 1931.

TRAMVIES DE BARCELONA, SOCIETAT ANONIMA

En el sorteig verificat el dia 29 dels cupons per a l'amortització de 1.330 Obligacions 6 per 100, emissió 1925, d'aquesta Societat, han resultat amortitzades les següents:

SORTEIG NUMERO 2

530 Obligacions de l'emissió de 15 d'octubre de 1925

Table with 2 columns: 2651 a 2660, 5171 a 5180, 6681 a 6690, 8481 a 8490, 10911 a 10920, 11781 a 11790, 12871 a 12880, 13121 a 13130, 13391 a 13400, 13611 a 13620, 14971 a 14980, 16231 a 16240, 21281 a 21290, 22071 a 22080, 22621 a 22630, 23761 a 23770, 24461 a 24470, 25671 a 25680, 28291 a 28300, 30701 a 30710, 31211 a 31220, 33911 a 33920, 34651 a 34660, 35121 a 35130, 37811 a 37820, 39321 a 39330

800 Obligacions de l'emissió de 30 de desembre de 1925

Table with 2 columns: 40081 a 40090, 42741 a 42750, 43951 a 43960, 45831 a 45840, 47891 a 47900, 50061 a 50070, 51441 a 51450, 52151 a 52160, 52921 a 52930, 55001 a 55010, 56701 a 56710, 58041 a 58050, 59231 a 59240, 60811 a 60820, 61181 a 61190, 61951 a 61960, 63451 a 63460, 66391 a 66400, 66531 a 66540, 67791 a 67800, 68131 a 68140, 68571 a 68580, 69731 a 69740, 70321 a 70330, 71441 a 71450, 74281 a 74290, 75931 a 75940, 77371 a 77380, 79181 a 79190, 79951 a 79960, 80881 a 80890, 81081 a 81090, 85121 a 85130, 87851 a 87860, 89441 a 89450, 92521 a 92530, 94401 a 94410, 95261 a 95270, 96601 a 96610, 97081 a 97090

ORDRE DEL DIA

- 1.º Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.
2.º Lectura, discussió i, en el seu cas, aprovació del Conveni presentat pel Consell d'Administració, per tal de sotmetre'l a la Junta general extraordinària i elaborat entre l'Assemblea i el Consell i la representació de l'Excel·lentíssim Ajuntament d'aquesta ciutat, sense la intervenció dels representants dels obligacionistes.
3.º Proposicions i acords que es consideren d'interès per als senyors obligacionistes.

De conformitat amb les regles establertes en les citades escriptures d'emissió, solament podran assistir a la Junta els obligacionistes posseïdors de deu Obligacions, almenys, que dipositin llurs títols amb una antelació de cinc dies ha-

El dit pagament s'efectuaran les següents cases de Banca:

- A Barcelona: S. A. Arnús-Garí i Banca Marsans, S. A.
A Madrid: Banc Internacional d'Indústria i Comerç i Banc de Biscaia.
A Bilbao: Banc de Biscaia.
A València: Banc de Biscaia.
Barcelona, 31 de desembre de 1931. — El Director general, Alfred Arruga.

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

En el sorteig d'Obligacions d'aquesta Societat, verificat avui, la sort ha designat per a la seva amortització:

300 Obligacions sèrie D

Table with 2 columns: 121 a 130, 341 a 350, 901 a 910, 1501 a 1600, 1631 a 1640, 2051 a 2060, 2701 a 2710, 3131 a 3140, 3891 a 3900, 4941 a 4950, 5021 a 5030, 6261 a 6270, 6501 a 6510, 6701 a 6710, 6941 a 6950, 7061 a 7070

420 Obligacions sèrie E (del núm. 1 al 3200)

Table with 2 columns: 671 a 680, 2171 a 2180, 3711 a 3720, 4451 a 4460, 4461 a 4470, 4591 a 4600, 5801 a 5810, 6741 a 6750, 7651 a 7660, 7951 a 7960, 8321 a 8330, 8751 a 8760, 8821 a 8830, 9801 a 9810, 11281 a 11290, 11791 a 11800, 11851 a 11860, 12721 a 12730, 13811 a 13820, 15001 a 15010, 15791 a 15800, 15961 a 15970

410 Obligacions sèrie E (del núm. 32001 al 64000)

Table with 2 columns: 32811 a 32820, 33271 a 33280, 34011 a 34020, 35611 a 35620, 35761 a 35770, 35911 a 35920, 36711 a 36720, 36911 a 36920, 37581 a 37590, 39111 a 39120, 40181 a 40190, 40301 a 40310, 40391 a 40400, 41011 a 41020, 41401 a 41410, 42151 a 42160, 42751 a 42760, 43061 a 43070, 45301 a 45310

430 Obligacions sèrie F

Table with 2 columns: 3951 a 3960, 6631 a 6640, 6951 a 6960, 9981 a 9990, 11741 a 11750, 12011 a 12020, 12651 a 12660, 13431 a 13440, 13841 a 13850, 13911 a 13920, 16301 a 16310, 18021 a 18030, 18961 a 18970, 78991 a 79000, 19891 a 19900, 21861 a 21870, 23821 a 23830, 23901 a 23910, 24631 a 24640, 24811 a 24820, 25221 a 25230, 25291 a 25300

En conseqüència, llurs posseïdors podran percebre l'import de les dites Obligacions amortitzades i el dels cupons vençuts, a partir del dia 2 de gener vinent, a les oficines de la Banca Arnús (Plaça de Catalunya, número 22), tots els dies feiners.

Es fa avinent que, en efectuar el pagament de les dites Obligacions amortitzades i dels cupons vençuts, es deduirà el que correspongui pels impostos ordinaris i extraordinaris vigents. Barcelona, 28 de desembre de 1931.

F. C. MEROPOLITA DE BARCELONA, S. A.

A requeriment del Consell d'Administració d'aquesta Companyia i us de les facultats que li atorguen les escriptures d'emissió d'Obligacions de la Societat, emissions de 28 de maig de 1924 i 12 de març de 1925, es convoca els senyors obligacionistes de les dites emissions a l'Assemblea general que es celebrarà el vinent dia 16 de gener de 1932, a les deu del matí, a la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat, sota la següent

bils, com a mínim, abans de la data de la Junta a la Banca Marsans, S. A., Banc Comercial de Barcelona d'aquesta localitat o al domicili de la Societat, Ronda de la Universitat, n.º 31, 3.º, 1.º, i se'ls lliurarà, en fer el dipòsit, les corresponents autoritzacions per a l'assistència i vot a la Junta.

Barcelona, 31 de desembre de 1931.—Els representants dels obligacionistes, Josep Arbó, Gabriel Borrell i Emili Canals.

NOTA.— Per bé que per assistir a la Junta n'hi ha prou amb el dipòsit de deu Obligacions, es recomana als senyors obligacionistes que dipositin totes les Obligacions, que posseïxin de la Societat, amb el fi que els acords tinguin força legal i siguin obligatoris.

ELECTRICA DEL CINCA, S. A.

En el sorteig de 260 Obligacions, sèrie C, d'aquesta Societat, verificat avui, la sort ha designat per a la seva amortització les dels nombres següents:

Table with 2 columns: 601 a 610, 6191 a 6200, 6671 a 6680, 8291 a 8300, 10721 a 10730, 12581 a 12590, 13081 a 13090, 14331 a 14340, 15461 a 15470, 18261 a 18270, 19721 a 19730, 21631 a 21640, 23581 a 23590, 24411 a 24420

En conseqüència, llurs posseïdors podran percebre l'import de les dites Obligacions i el dels cupons vençuts, a partir del dia 2 de gener vinent, a les oficines de la casa de Banca dels senyors Soler i Torra Germans (Rambla dels Estudis, n.º 13), tots els dies feiners.

S'adverteix que en efectuar el pagament de les dites obligacions amortitzades i dels cupons vençuts es deduirà el que correspongui pels impostos ordinaris i extraordinaris vigents. Barcelona, 28 de desembre de 1931.

AVIS ALS OBRERS DE LA CASA GALETES I XOCOLATES SOLSONA-RIUS, S. A.

En compliment d'ordres de la Delegació Regional del Treball, aquesta casa posa en coneixement del seu personal que per no haver complert les lleis i disposicions vigents, i que fan referència a les vacances, ha estat declarada il·legal la que sostenen, i que, en conseqüència, es concedeix un termini de quaranta-vuit hores, a comptar del dilluns, dia 4 per tal que repleguin el treball, inscribint-se, prèviament, a aquest fi, amb l'advertència que de no fer-ho així, s'entendrà que renuncien a la col·locació i, per tant, es procedirà a admetre nou personal en substitució del que s'agi deixat de presentar-se.

CARTELERA DE ESPECTACLES

TEATRE NOVETATS

A les 4.30. Julieta, filla única. A les 10. A honor i benefici de l'eminent MARIA MORERA, les seves dues grans creacions, La Corona d'Espines i Qui compra maduixes...

TEATRE VCTOR A

Gran companyia lírica titular. Avui, dilluns, tarda, 4.30. Grandioses vermut, presentat per el tenor Vicente Simón Butaques a l'escena.

TEATRE POL·LO

Grandiosa companyia de selectes artistes del Teatre Beatriz, de Madrid. Avui, nit, a les 10.15. ESTRENA

EL EMBRUJO DE LA CASONA

Venda a Comptaduria. Telèfon 15948

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui, dilluns a les 5 i a les 10.15. La Morena de Coll-Blanc. Dues hores i mitja de rialles. Dimecres, primera sessió. Els Pastors amb l'Adreçament dels Reis que obsequiaran a tots els petits.

TEATRE GUYA

Tel. 13046. Companyia MARGARIDA XIRGU. Avui, dilluns, a les 10.15. ESTRENA del drama, en vers, de J. MONTANER.

EL ESTUDIANTE DE VICH

obra llorejada amb el Premi Piquer.

TEATRE CÒMIC

Gran Companyia de Revistes del Teatre Rómulo de Madrid. Primer actor o director: ARTUR LLEDDÓ. Vedetes: LAURA PINILLOS i SARA PENOR. Primeríssima dançarina, ISABELITA HERNANDEZ.

LAS LEANDRAS

amb el popularíssim PICHI. El vinent dia 7 de gener, debut de la formidable parella de ball EUGEN I GHISY CONTINI.

TEATRE NOU

Companyia lírica de LLUÍS CALVO de la qual forma part MARC REDONDO. Avui, dilluns, tarda, 4.30. Matinée popular.

EULÀLIA GIRÓ FLORES. Vidua de Subirachs. Ha mort, havent rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica. R. I. P. Les seves filles Montserrat, vídua de Vilanova, Mercè i Carme, fills polítics, Mercè, Ribas, vídua de Subirachs, Ramon Muns i Josep Riera; nets, nebots, altres parents i el Centro Jurídico-Administrativo «Subirachs», en participar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que tinguin present en llurs oracions i vulguin assistir a la casa mortuòria, Plaça del Duc de Medinaceli, n.º 4, pral., avui, dilluns, a dos quarts de quatre, per a manjar el cadàver a la parroquial basílica de Nostra Dona de la Mercè, i d'allà a la seva darrera estada, Cementiri Vell, favor pel qual els restaran agrats. No es convida particularment

DOLORS VILA CURUNELLAS. VIDUA DE JOSEP PLAMÓN. Ha mort, habent rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica. A. C. S. Els qui la ploren: fill Josep, filla política Teresa Mestres, nets Teresa i Josep, nebots, cosins, els parents tots i la casa VILANOVA I PLAMÓN en assabentar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que es serveixin a assistir a la casa mortuòria, carrer de Septimània, n.º 9, avui dilluns, a les quatre de la tarda, per acompanyar al cadàver a l'església parroquial de Sant Josep de Gràcia (Josepets) i després al Cementiri Vell. NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LEOPOLD BOTEY VILA. ADVOCAT. ha mort després de rebuts els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica. (A. C. S.) Els seus afigits: esposa Eulàlia Badia Planas, germà Mn. Lambert (prior de Sant Pau), fills Artur i Antoni, filla política Joaquina Alsina, nets, nebots i els parents tots, en assabentar de tant dolorosa pèrdua als amics i coneguts, els preguen que el tinguin present en llurs oracions, i que se serveixin a assistir avui, dilluns, dia 4, a dos quarts de deu del matí, a la casa mortuòria: Casal Botey, d'Orius, per acompanyar el cadàver a sa darrera estada. Orius (Mataró), 4 de gener de 1932. NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

OLYMPIA - Circ Equestre. Avui, dilluns, nit, a les 10.15. EL GRAN PROGRAMA COMPLET amb ELS 7 RACSO'S SATSUMA TOKI Co. ELS 5 FEARLESS FLYERS. Dimarts, nit, STEENS debut sensacional. FRONTÓ NOVETATS. Avui, dilluns, tarda, a les 4.15. Curuceaga - Arcitru contra Onandia. ELOIA II. - Nit, a les 10.15, Ramonella arrete contra Irigoien III-Ugalde. Detalls als cartells. Teniu fills? Esteu segurs de comprendre'ls? Vegeu al COLISEUM

CINE PRINCIPAL PALACE. Aparell WESTERN ELÈCTRIC. Avui, sessió continua des de les 4.30. REVISTA PARAMOUNT. Dibujos sonors. Locuras de primavera (comèdia). EL MILLON per ANNA BELLA. Pròximament: El puerto infernal, por LUPE VÉLEZ. - Noches de New-York, por NORMA TALMADGE. CINEMA PARÍS. Portal de l'Angel, 11-14. Telèf. 14544. Tarda, 4.30; nit, 9.45. REVISTA PARAMOUNT. MISTERIOS DE AFRICA. El film més emotiu de la jungla. GEORGES BANCROFF, en UN REPORTAJE SENSACIONAL. Preus: Preferència, 1.50 pessetes. Especial... 0.80. SALONS CINÈS. Tivolí. Avui, dilluns, 4 tarda i ro nit, Tradon Horn (Edwina Booth i Harry Garey, 4 i 6.15 tarda, 10.10 nit). Fèmia. Avui, dilluns, tarda, a las 4, i nit, a les 10. Mamá (Caterina Bárcena i Rafael Rivelles, 4.37 i 6.34 tarda; i 10.38 nit). Trisrael. Avui, dilluns, 4 tarda i ro nit, Estudiantina. Caçitoll. Avui, dilluns, 4 tarda i ro nit, La Peadora (Constance Peneet i Adolf Menjou, 4.05 i 6.15 tarda, i 10.05 nit). Caçalunya. Avui, dilluns, 4 tarda i ro nit, El pasado acusa (en castellà, Juana Alcáiz i Carlos Villarias, 4.05 i 6.12 tarda, i 10.52 nit).

MAISON DOREE. Gran èxit de Jaume Planas i els seus. DISCOS VIVENTS. La formidable orquestra d'Art, Ritme i Frivolitat. COLISEUM. - Avui, tarda, continuada de 4 a 8; Nit, a les 10: Revista Paramount (explicada en castellà), Còmica, Dibujos i Las Peripècias de Skippy, per Jackie Coogerm, Robert Coogann, Mitzel Green i Jackie Searl. TEATRE BARCELONA. - Companyia de comèdies còmiques. - Avui, dilluns, tarda: Mariquilla Teremoto. Nit: ¡Qué hombre tan simpático! - Dimecres, benefici de Valeriu Leon i comiat de la companyia. Tarda i nit: El Verdugo de Sevilla. CINEMA FANTASIO. - Avui, dilluns. Revista Paramount. Dia de carreres (dibuixos); Escen de Cabaret (atracció); Gran èxit de Nicolau Rimsky en l'encisadora opèreta ¡En la boca, no! XILE CINEMA. - Avui, dilluns: Revista Paramount; Varietés (dibuixos sonors); El Rey que no quiso serlo (muda), per Raymond Griffith; Vídeos trunçades, parlada en castellà, amb dobles, per Olive Broon. - Dijous: Whoop (sonora).

